

АРТВЕ
ЗАБАБНЕ КЊИЖИЦЕ

КОЛО ПРВО
КРЕТАЊЕ СЛОБОДЕ

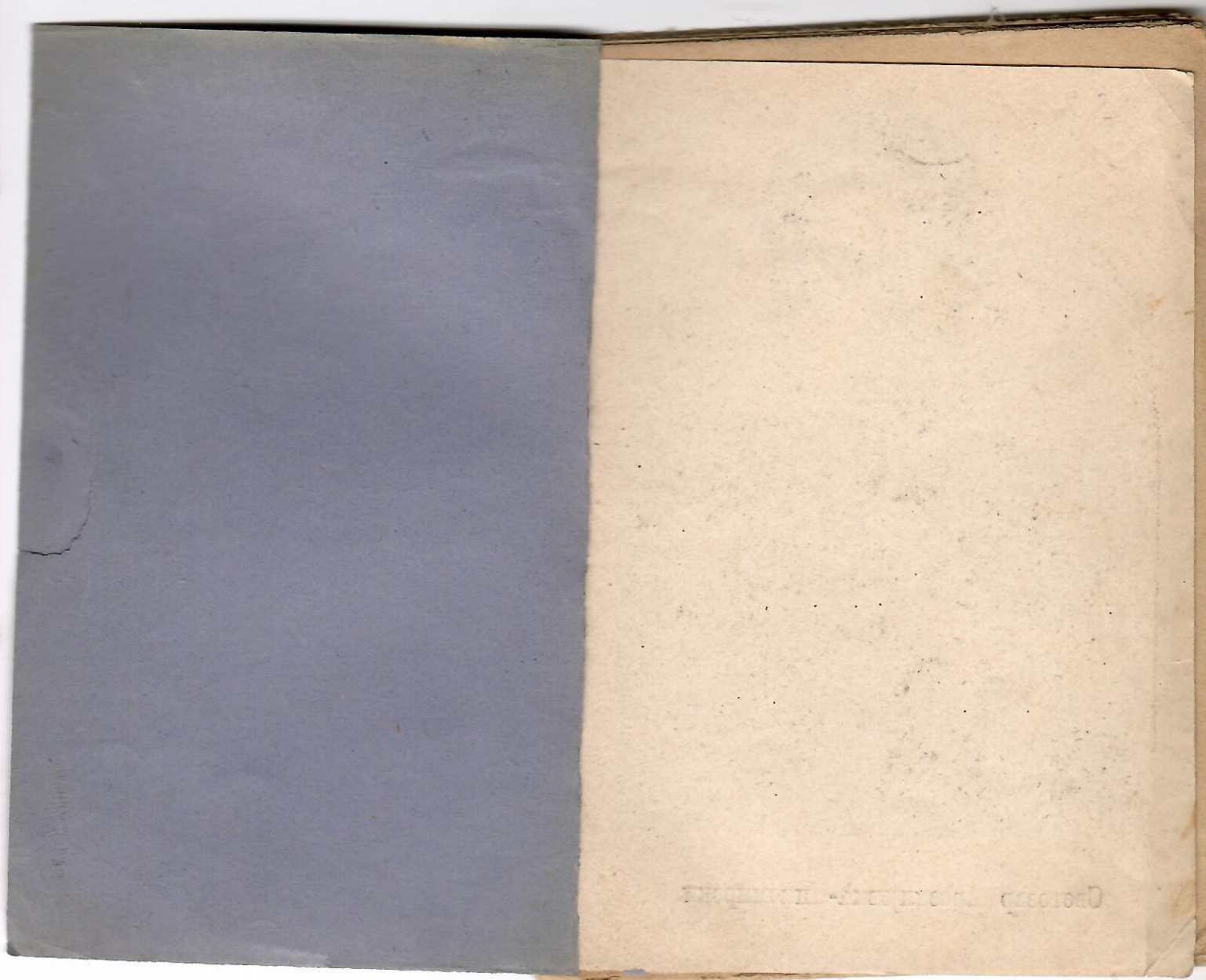
I
(Са пилчевим ликом.)

ЉУБОМИР ДУЖИЋ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ОДРЖАВА

У ЗАЈЕЧАРУ

Штампарија Милоша Т. Ј. Леседренца

1888

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1911

Светозар Арсенијевић-Никомирски.

Светоз - ар Ар - сенијевић
у песни и збору

О Р А
и
К О Л А

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр.

У ЗАЈЕЧАРУ.

Иштампарија Милоша М. Јов. Лескобранића

1888

№ 599

KBr-6

I

Пре неких година одпеваше Сомборски ученици први пут ђачко коло, а од оно доба прође оно и кроз друге крајеве српске тако да се данас већ у многој школи одомаћило. С њиме је ступио -ар Ар- у јавни песнички живот, а под тим скраћеним знаком свога имена приказивао се у појединим дечијим листовима (у Голубу, Невену и Српчету) и у Јавору-што је последње време заћутао, беше узрок, што је спречен сваког био дописивања.

Сада опорављен снагом наступа даље своје певање и јавља се засебном књигом, која ће с времена на време под насловом „Арарове забавне књижице“ излазити, и у којима ће бити приказ свеколике пјесме и збора његовог.

У овој књизи ушла је ора и крај ђачког кола потегла су многа друкчија кола среће, војничко, варошко, чаробно, циганско и др.

Одмах за овом првом књигом ступа у штампу друга књига под именом „Вршидба и бербе“ а за њоме су на реду лирске лу-

II

Савне песме у одељењима по стотинак песама:
„Ружице, Љубичице и Босиљкови:“ за тим
су: Покличарке, Осветарке и Слободарке;
даље „Пригодне песме, Љубавна лепршања
и Страни цветни украс“ па: Зоранке, Да-
ничарке, Светозарне, Месечеви пригласи
и Земаљско цвеће.“ У другима ће се указати
занимљивост душевна зрелина ума и про-
буђена свест, а јавиће нам се и отвореним
пољем уз душевне рефлексије и уметну
књижевност друштва вида.

Једрином мисли и корацима напретка би-
ће му у прикупу веће и мање драме и по-
зорштина дела, а заступниће у добром делу и
детињство.

Свеколико ово, у колико нам се износи
на углед казује нам јасно, да ће Арарове
забавне књижице заступити више времена, и
да ће му се у појединим свештицама при-
купити рад његовог умног делања.

3

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр. _____

ВЕЛЕШТОВАНОЈ ГОСПОЂИ

З О Р К И

Где се рајско сунце смеје,
Где нам Српством коло веје;
Где се ори орна ора -
Онде свиће наша зора!

У зори се огледамо,
Да се душом њој предамо,
Рујној зори на обзору
Што пробуди лист и гору.

Ти си Зорка на ранилу
Покренула песму милу -
Теби кличем у призору.
Те поздрављам руј и зору!

У Зајечару.

—ар Ар—

ОРА

Амо ору, лаку ору,
 Да будимо рујну зору!
 Заспала нам зора плава,
 Па ју трепет објасјава!
 Рано рани праско-зора
 Покрај јасна светозора,
 Повикује у песмама,
 Подвикује у жељама;
 Жељице су наших дана,
 У радости обасјана
 Шаће лако на зренику,
 Брокну тихо у пренику;
 Кад у песми стане зорна,
 Покликује ратоборна.
 Покликује,
 Подвикује,
 Хучне речи лако брује.
 Хајда ора, лака ора!
 Листи шума. листа гора,
 Онде Сремац и Сремица
 Радост руји бела лица:
 Онде Бачван и Бачванка
 Оре им се града танка;
 Банаћанин. Банаћанка
 Миомирна два уранца
 Србијанац, Србијанка

Леполика дивна данба;
 Хрваћанин, Хрваћанка
 У преплету мека ланка:
 И Босанац и Босанка
 Хитра лака два огранка;
 Херцеговац, Херцеговка
 Украшена два умовка:
 Црногорац, Црногорка
 Чила, љута ратоборка,
 Далматинац, Далматинка
 Чиста срца б'о два кринка
 Дубровчанин, Дубровчанка;
 Разбуђени иза санка!
 Кршна браћа коле љубе.
 Па у миљу дане губе!...
 Коло, коло
 Наоколо!
 Брзо, браћо, коло мило
 Коло нас је ознојило!
 Коло брзо, ногом лако,
 Заиграло срце свако!
 Нога ногу не сустиже,
 А рука се сама диже,
 Око паса хвата брата!
 Колашани хрта злата,
 Прибрало се коло лава,
 Па ми нога пониграва;
 Нога позн лако крочи,

А јуначко коло скочи,
 Хитро коло поскочица,
 Пуно лаких пошалица,
 Пошалице коло љуби,
 Па у миљу нама ступи.
 У коло су денотице
 Српске моме - узданице,
 У колу је млада снага
 Србадија наша драга,
 Покликују, подвикују;
 Тихо лако, поручују:
 „Амо роде вијни колом
 Душом српском, добром вољом.
 Поведа га у поскоку
 Баш на поглед моме оку,
 У поносу
 У узносу
 Води коло
 Наокколо“...

Ора, ора,
 Лака ора!
 Раслаже се шума гора!
 Коло, коло
 Дично, холо:
 Лаколето,
 Брзоплето,
 Окићено:

Зачињено,
 Оплетено,
 Навезено,
 Урешено,
 Удешено,
 Пунолико,
 Чаролико,
 Чаровито коло мало,
 Још ми није малаксало:
 Нема с' буди слатка јавя,
 Стара слога ускрсава.
 Васкрснула снага рода,
 У слози је роду згора.
 На зренику неба плава
 Српска снага обасјава.
 Ора, ора!
 Јечи гора.
 Коло, коло лаковрзо,
 Заводи га брате брзо!
 Брзо коло у преплету,
 Покликује у почету;
 Брзо коло хитро, лако,
 Разиграли рај и пак'о!
 У рају је коло стало,
 У паклу се разиграло.
 Коло игра, коло лети,
 А са срца миље прети,
 Да ће миље да одоли,

Па у души радост створи:
 Пропвала нам срећа нова,
 Пуна божја благослова!

Будим - Пешта.

БАЧКО КОЛО.

Амо, децо, наколо,
 Да играмо бачко коло,
 Наше коло право бачко,
 Коло мало, ал јуначко;
 Око кола сведи седи,
 А из грла глас им вели:
 —Играј, дете, играј драго!
 Игра јесте твоје благо,
 Кад с' умориш, ти се махни,
 Па ми учи на тенани

Уч'те децо док сте млади,
 Док се вама књига слади,
 Јер Јовица што научи,
 Тим ће Јову да промучи.
 Кад лекцију научите,
 Кад задатке изградите,
 Мет' књижицу у торбицу,
 А под вапу сву брижицу:

Па у игру сад можете,
 Да нам коло поведете —
 Поведете, заплетете,
 Један другом полевните:
 Уз вас јанци скакутају.
 Уз вас тике певукају:
 Уз вас поље, уз вас село
 Све весело, превесело!...

Коло игра, коло стало,
 Ал' се срце разиграло,
 Сдце здраво, нога чила
 Још се није уморила.

Коло дети, коло лако,
 Заиграло срце свако,
 Игра игру даље гони,
 Ал' на школи звонце звони.
 Доста, доста! звонце мало
 У школу је децу звало.
 За послом се спремом живо,
 Да на делу није криво:
 За књигом се живо прени,
 Живим колом ти окрени.

Ново коло - нова воља,
 То је игра понајбоља,
 Поиграјте чили, млади,
 Њогод ради, нек се слади!

А ко ради Бог не брани!...
 Будте вредни пословани-
 Па ће Богу мило бити,
 Мило ће вас пољубити;
 Погле сунца, погле миља.
 То Бог децу благосиља.

Сомбор.

Ово је коло изашло прве године у
 „Голубу“ овде је по сећању са малом
 изменом написано.

— ар Ар —.

КОЛО СРЕЋЕ

Коло среће
 Нагло креће;
 Овде цупне
 Онде лупне;
 Овде бане,
 Онде стане!
 Трупне ногом
 Свету збогом,
 Збогом сада свете бели,
 На небу се срећа дели:

На висини вишњег творца,
 Наследници мог су оца!

Коло дана
 Нема сана,
 Ни умара
 Њега тжара
 Лете дани
 Као врани,
 У годишта-
 Ропско ништа.

Збогом свете у туђини,
 Даном чамим у сужини:
 Збогом песмом испевани,
 Дани су нам избројани!

Сред урвина-
 Мрка тмина,
 Коло лети,
 Једној мети!
 Коло лако-
 Рај и пак'о!
 Анђ'о свео-
 Баво спдео!

Збогом свете у поносу,
 Ја не љубим светом росу!
 У пустињи жића мога

Ја дозивљем вишњег Бога!

Боже спаси!
 Наши гласи
 Колом лете-
 Сушто дете-
 Наша нога-
 Лепа слога -
 Коло води
 И заводи!

Збогом, збогом свете бели,
 Гласови нам полетели.
 Сусредо их срце живо,
 Па их Србин ту целив'о!

Српско коло
 Наоколо,
 Играј брате
 Кад је за те!
 Коло среће
 Брзо креће -
 Коло дана
 Нема санка!

Збогом свете у радости,
 Збогом срећо у младости -
 Слобода је наше браће
 У њој коло игра, свате.

Амо скочи,
 Ногом крочи
 Сред милина -
 Рајевина.
 Коло лети,
 Да полети-
 Коло игра
 Да надигра!

Збогом, збогом, свет се дели,
 Међ колашје срцем жели -
 Опила нас поскочица
 У лаганих папучица!

Ногом цупни,
 Лако трупни;
 Срце куца -
 Речју муца:
 Коло, коло
 Накола!
 Србин игра
 У сред вихра.

Пожелео да се дели,
 У свет бели он се сели!
 Браћа наша огрљена
 Од милости прикушљена.

Будим - Пешта.

ЧАРОВНО КОЛО

Около
У коло!
Покрени стопу, }
Па уз незлобу
Поклики плахо! ...
У колу свио с' пако;
Пакошћу пакост греде,
А што нам рећи хтеде;
То знамо давно, давно...
Босово беше славно!...

У слози Србин ходи
Љубављу коло води
Заводи...
Уводи;
А душом кличе роду:
„У коло на слободу!“

Слобода се смеје
Срце наше греје,
Огрејано креће
Где замири цвеће -
У колу се мио
Цветак разавио,
Около,
У коло!

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ БР.

Оплесмо венац слоге
Љубавне среће многе,
У срећи јунак врви -
Узврви сав од крви -
У крви
Поврви
Да душманина смрви!...
Ој, роде,
Слободе!
Није Србин без ње жив,
Већ повличе у одзив:
„Около
У коло!“

Ој, роде, мили роде,
Погледај српске згоде,
Где воде наоколо
Јуначко наше коло:
Окреће јунак живо-
Љубављу га целив'о!

Где уз коло глас славуја
Тихо, лако сад обрља;
Цију, ци!
У муци
Узлеги -
Полети
Поигра,

Заигра,
Поскочи,
Ускочи -
Љубављу се срце точи;
„Весело ки сташе очи.
Љубавне у умору
Будиле рујну зору.
Урујну зору лаку.
Кренула у облаку -
Облак се смеје
А сунце греје:
Коло лако
Све једнако
Понукује,
Подвикује,
Бела вила љупко ступи,
Па у миљу њега љуби!

Обљубљено,
Огрљено...
Коло браће
Хитро скоче...
У скоку и узлету
У прену и полету!...
Чаробно се коло води
И заводи,
А у згоди
Игре вешто све изводи,

Узбура се
Море у пучини,
Колута се
Орле у планини,
Па над њима
Околиши,
А за тиме-
Буде тиша...
Да се вијне,
Заовијне,
Наше коло
Наоколо.-

У колу Јана игра,
Пониграва,

Уз Јану попут вихра
Полетава
Видосава,

А уз Виду
У свом стиду
Премила,
Хрлила!

Давило је коловођа,
Моја мила узавођа,

Узавела.
Узлетела
Па у коло одлетела.

Лелујав се ваздух крио,
Ја застадох онда мио,
Уживах сласт милости,
У тихој, у радости!..
Ја љупко погледавам,
Па се тиме усађавам!
Полетеше момци и девојке -
Поврвеше хитре све чаројке,
Удобно,
Чаробно
Поиграше лако коло,
Поведоше наоболо:
Поврвеше;
Полетеше - лене сече.

Бела сукња и сукњица,
Рујна ружа и ружица:
У сукњи је горска мајка,
У сукњици њена снајка,
На мајци су дивелице,
А на снаси папучице:
Папучице,
Давгубице,
Де заклапани

И преклапани
Овако
Полако:

Радојко,
Девојко!

Радојка се рано радовала,
У сред села љупко ладовала!
У младости драгог дозивала:
„Дођи драги, да се милујемо,
У милости да се растајемо!
Ја ћу двору а ти ћеш у гору!
У гори је славуј тица сива,
Па ме милом песмом изазива.
Дођи драги, да ти порук речем;
Кад у зору ја по цвећу шећем,
Сусрета ме рана испорука.
Сусрета ме гора од хајдука,
У њојзи је твоје миловање,
У њојзи је летње ладовање,
Ладовао Јово и Јованка
У зорици пре раног уранка,
Јанка Јову рано миловала,
У руци му ружу додавала:
Цвати ружа, цвати и Јованка
У процвату љубљенога санка:
Љубав им је коло изводила,
Чаробно их онде вводила.
Поиграше,

Поеваше,
 Подвикнуше
 Покликнуше,
 А из душе
 Лете речи чаровите
 Чисте душе узорите,
 Са дна душе реч ми слази,
 Па до кола сад силази;
 Вије с' колом наоколо,
 Па се дичи диком холо!
 А дика се миљем нови,
 Та драгошћу срце плови -
 Черовито њега срета,
 Сред чаробног ту полета,
 Крену коло - те застаде
 А из душе одјек даде,
 Да нам коло слогу роди
 У роду га смело води,
 У слободи,
 У милоти.
 Чиста миља - душе чиле.
 У здрављу ми се же биле,
 У чару нас коло глало,
 Па у души уздисало:
 Вити седе све у жсди
 Да те колом развесели;
 Да те, брате, добровољи,
 Кад се крене ту у води,

Да вас диже у превилу,
 У јуначком колу милу,
 Што за вама лако креће
 Да покликне добре среће:
 Около
 „У коло!“

Коло, коло удобно!
 Лепо коло чаробно!
 Зачарани,
 Угрејани:
 Коло игра, па се бани
 Што ће вољом да се стани;
 У вољи се спремао,
 У радости све кликтало;
 Сад не кличе, већ се спрема
 Међ колашје, где га нема.

Коло лети
 Да полети,
 А из кола плам се диже,
 Те до неба снагом диже;
 На небу се свеци греју,
 Па у дражи радост сеју:
 Та нас радост побратила,
 Добром вољом пољубила,
 А љубав се у њој креће,
 Те просина пољем цвече,

Љупко цвеће српске боје
 А у души браће своје;
 Коло с' креће бољих дана -
 Моја браћо одабрана -
 Те на прагу љупког сана
 Одзива се коло ово:
 Коло лако, коло ново!
 Да покреће,
 Да окрене,
 Коло драго,
 Живо благо -
 Да у коло нас позове,
 Међу својту и кумове.
 Добром вољом да се бави
 Како знаде у нарави.
 Да вас, браћо, позабави.

Зајечар.

ВИЛИНСКО КОЛО.

У крај мора
 Листа гора

Јавором,

Јавор збори

И ромори

Давором!

У ромору-
 У извору

Ромори -

Мала буна
 Уз Перуна

Громори;

Громоводи
 Коло води

Около,

Виле беле
 Долетеле

У коло!

Коло виле
 Изводиле

Из горе,

Коло воде
 И заводе

У море:

Море стаде
Са насладе

Плавити,

Виле беле
Тебе соло

Славити.

ХАЈД' НА ЛЕВО

Амо коло лако крени,
Добром вољом у студени:
Скок на десно - биће тесно,
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!

У колу се браћа лубе,
Ту цупкају, не дангубе.
Скок на десно - биће тесно,
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!

Све се зноји од вољице,
Па ти рује јагодице,
Скок на десно - биће тесно,
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!

На телу ти гола вода -
Ал' тако је у мог рода:
Скок на десно - биће тесно,
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!

Кад заиграш да прекршиш,
Док почетак не завршиш;
Скок на десно - биће тесно,
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!

Зајечар

ВОЈНИЧКО КОЛО

Слободе се коло спрема,
Србин више да не дрема,
Коло војно - коло дике
Прикупило мученике,
Венац славе да се диже,
Бојни барјак ето стиже:
Бео барјак од победе.
А на њему Ђурађ седе,
Ђурађ храбри јунак био,
Па се славно прославио.
Копљем руши јунак слепо

Кроз аждајско пламко ждрело.
Нови Бурађ васкрснуо,
Па се коњик изменуо,
Да азијску сатре псину
Што аждајски на нас зину!

Бурађ, Бурађ војно стари
Младо Српство ратобори,
А Бурђев је лепи данак
Уз јуначки он састанац,
Плете венце, бере цвеће
Што никада свенут' не ће!
Оплетен је слоге венац-
Па се вије' у вретенац
Још у њему зборе речи:
Само снагом славо теци!
Слога, слава савупила,
Све јунаке прикупила,
Погле јунак како срља
По крви се ропској врља!

Банаћанин у опанку
Приграли пушку танку,
Покликује, подвикују,
Јасно, брате, поручује;
Амо, браћо наоколо,
Да играмо војно коло,
Да играмо коло среће.

Коло, коло, све с' окреће.

Ајде Сремче одпочини
Вешто миљем скок зачини.
Преплети га опанчићем
Заплети га обојчићем,
Па се лати цеввердара,
Да се коло славом ствара,
Играј коло наоколо,
Међу турско теме голо -
Руши тивве брате смело,
Турско нам је отиквело,
А тиква је пуна једа,
Па се, брате, ино не да!
Петвековни јед је браће,
Зато Туре све одскаче!

Излиј, брате, добре воље,
Да ђубримо наше поље.
Напунићу миљем рода
Србу свиче сад слобода,
У слободи заиграваш,
Десном ногом заплетаваш.
Ој, Бачване, брате мио,
Сав си ми се посрмио,
Са Сремцем се заглио
Огрлио свога Бога -
Вешто игра лепа слога,

Бачван игра у полету,
Одкуцава у српету.
Бачван скаче, смело мрви -
Капља крви у бој врви!
Боја су се зажелели.
У боју су омилели!
Ала Бачка вешто пара
И без сабље и ханџара -
Бојонетом пара груди -
На мах Турску сву распуди.

Ој, Бачване, брате, здраво.
У поскоку враг и ђаво!
Де наточи, те поскочи:
Тако, брате све на очи!
Цупни ногом, цупни другом.
Немој, роде, само дугом.
Тако, тако, песмом лахком,
Допадаш се, брате, сваком!
Она, мупа игра Бачка,
У колу је сва јуначка.
Уз-а пушке, топе, маче,
Вешто колом она скаче.
Уз-а оштре цеввердаре,
И уз чоже и пехаре!
Пуцањ, пуцањ са свих страна,
Данас нема брате рана!
Весело смо с' ми састади,

Војним скоком заиграли,
А војна нас вежба крепи
Напред јунак кад застрени.

Ала јолдаш Ђаурина,
Уздигла се војводина,
Банађанин, Бачван, Сремац,
Окрећу се у вретенац,
Заврћу нам војно коло
Лахко, тихо, наоколо!
Ама, брате, што је много,
Нисам вољом изнемог'о,
Лахко коло прекардаши,
До Балкана брзо с' маши,
На Балкану ђаво спава,
Петвековна чека слава.
Мурат пао, Милош стао,
Па је браћу миловао.
У миљу су браћа сада -
Нема нашег горег пада
Него војна од севера -
Вешта брате без измера.
Са севера поручују.
У Србији покликују;
-Амо, браћо утројана,
Србија нам успавапа,
Успавају стара дада -
На Балкану Српство страда.

Амо, браћо Србијанци,
 Дошли су нам шури јањци.
 Шури јањци. ил' вукови,
 Сам их ђаво амо дови,
 Баволски се подкожили,
 Србију су окупили,
 Србија се бујна прену,
 А балканско коло крену.
 Аој, брате, коло ствара
 Тргни море и Бугара!
 Уз-а Србе нек поскочи.
 Турчин бија да с' осмочи.
 Осмочиће крви љуте
 Међу српске топе круте,
 Разлегну се свуд урђава -
 Ђаво игра да не спава -
 На бојишту, на рочишту
 Крвава је турска глава!
 Пак је стари Србин чува,
 Да је ветар не раздуби
 Развејао вихар ветар.
 Јувачки их свети Петар.
 Срба стара сад дозива,
 У Призрену што почива,
 Те прикупља братско коло,
 Холо коло наоколо.-

Уз-а них је Арбанашка

И Циндарска крвца влашка,
 Са Власи се побратили,
 Србију су огрили!
 Арнаутска љута гуја
 Хитро игра к'о олуја;
 Хитро игра, браћу смели-
 Уз Србију што се жели.
 Слобода их дивна чека-
 Аој века, дивна века,
 Турској нема више лека.
 Прногорац прави ђаво
 Заигра се - не баш здраво,
 Ала вешто преицетава-
 Српску слогу прикончава;
 Црна гора - тешки даси -
 Давас су нам срећни гласи,
 Понграла нова жеља
 Коло лако од Бокеља.
 Уз Бокеље Далматинци -
 Чисто жито и очинци -
 Очинци су Потршњани,
 Чисто жито Дубровчани,
 До мора се коло вијну;
 На западу сјај одсијну -
 Размећу се сјајне зраке,
 На радости дају зпаке.
 На Саву их сад навози -
 Сродна браћа не одрози,

"Словенци су браћа драга -
 Ухватили живог врага:
 Не ће браћа да се дсле,
 Већ на воду коло селе;
 Дохватају свог Хрвата
 Уз озбиље од Далмата.
 У шајкама поскакују,
 Да се с' браћом још рукују!
 Дивна згода од несташка,
 Подигла се сва Шајкашка,
 Вуку Сремца и Славонца
 На врело од тобоца,
 Укресли им душу малу,
 Па збијају онде шалу:
 Лако коло наоколо,
 Онде холо, овде голо!
 Голишави, окупани,
 У радости крунисани!
 Ала, брате, вешто гњураш,
 До Славенке докотураш.
 Свуда игра, свуда слога,
 Онили смо славског Бога,
 Прикупљена сва Славија,
 У колу се све повија;
 Срце стрепи, срце куца,
 Тешка уста - тек промуца:
 - Стани, брате, коло лови
 А у колу херцегови,

Херцеговци и Босанци -
 Опкољеви Подбалканци -
 У среди су војног кола,
 Весела су браћа хола!
 Уз Босанку Херцеговац -
 Херцеговци Црногорац
 Вешто тихо дошаптава,
 Све се браћи одобрава:
 Два су пара у том колу
 Разиграли брет и долу;
 По брегу се орио ори -
 Одјекује свуд по гори -
 У четворо сад четворка,
 Огрлили два уворка,
 Прва нега милоснима,
 Прва страва душницама,
 Радују се браћа драга,
 Да Балканског сатру врага -
 Заблињу се и рукују -
 Својој браћи поручују:
 - Амо, браћо, лепа згода,
 Петвековни крет је рода!
 Грлимо се сви грласки,
 Устанимо сад јуначки:
 Турчин пада, Срб се диже;
 Тако Босни данас пише.
 Свршише се последи стари,
 Круном Српство што обдари;

Послови су неостварни,
У светлости - светозарни,
Па их светлост обасјава
У радости осењава.

Славени се окупили
Кад су коло уочили -
Живо коло, војно коло
У свом братству наоколо,
И оно се прикупило,
Те је коло зачинило:
Погле онде Русе стари
Како коло прошестари,
Прикупљена сва Козачка -
Сродна браћа све јуначка -
Уз њих стали сви Рушњаци,
Од старине стари знаци -
Ту су браћа и Пољаци,
Прикупљени славом сини
Покликују и Русини,
Радосни су онде знаци,
Разиграни и Словаци,
Чеси - Леси - и Моравци
У игри су живој славци -
Уз-а Србе Лужичане -
Вешто криле војвођане.
Разиграпа браћа Слава
У њих срца горског лава,

У њих воља постојана,
У Србинству разиграпа,
Србадија збора знаде,
Па јој зборе нове наде:
Нова нада, коло војно -
Уз криво чело знојно.
Стари су се разиграли,
Невешто се спотицали,
Спотакнули - уздахнули,
Од напора попанули.
Неслога их уморила,
У издајству оборила. -
Разигра се коло ново -
Вешто игра коло ово -
Вежбало се од векова,
Пуних здравих пет векова,
У колу су сви јунаци,
Војни братски све прваци.
Коло игра, коло кличе -
Ал' се више не спотиче.
Будим - Пешта.

ВАРОШЕО КОЛО.

Около коло наше поиграва,
Разлеже гору - крену сва дубрава!
Уз коло хитро, лако поиграло,
У срцу мило нас је забављало

У колу нашем ових милих дана
Поиграва нам коло варошана,
А смер у колу тихо, лако креће,
Да вођом наше играче облеће.

Клањам се госпођице моја лепа,
Ој, љубим руке! Варошанче тепа:
Та били мене изабрали саде?
У срцу малаксале наше наде.
О, били са мном поиграли мало?
У колу сунце нам је обасјало.
У срцу братства нашег никло цвеће?
Уз љубав вашу моју радост креће.

Креће се варош у светилу плама,
Уз коло наше жељом у играма,
Поскок му лаки лако зачињава,
А уз-а њ. коло тихо поиграва.
Ту лепа госпођица варошанка;
Јер вече ово није њојзи савка,
Поклигну хитро, лако, умиљато
Сво градско становништво одабрато.

Уигри варошанка гаји наду,
У тихом своме, у љупком осладу,
Размећу се величанствено руке.
Уз миле јој погледе лаке струке.
Већ играч у срцу свом поиграо.

Па играчицу ту је миловао.
Заигра коло наоколо лако,
Варошкo око данас живо свако,
Песмица тихо коло зачињава,
Па варошану љупко одобрава:
У колу мушкога поноса дано!
Весело ту је данас испевано.
Беч.

ТРГОВАЧКО КОЛО.

Ситан бибер у лончићи,
Поиграше трговчићи -
Трговчићи и трговци,
Курс опао, ал' не новци,
Још су новци у ваџини
Коло игра у истини:
Кад пазариш, инвентариш,
Па се тим милионариш.
Гледаш мило у анонце.
Док зазвони мало звонце:
Муштерија - ти се клањаш,
Баш за тезгом о њој сањаш,
Банкнота је пришла дома,
На њој игра лепа мома,
Лепа мома уз војака -
Не плашиш се тих јунака,
Докле пушком робе пале.

Да ти робу баш обале,
 Жељезница брзо жури,
 Да потребе докусурн -
 Згледаш пошту, играш жмуре,
 Нанели ти све фрактуре,
 Турован си данас здраво,
 Враг ажија - конта ђаво:
 Онде новац, овде злоба,
 Пратиће тесве до гроба.
 Коло игра, па се вије,
 А од берзе и лутрије -
 Киква корист, да се каже,
 Кад менице за те важе?
 Салдо, салдо - оба салда,
 Преварит' те не ће ваљда:
 Тара, тара, ал ти ствара
 На тарифи лепих нара!
 Брзојав ти брзо иде:
 Што акције? Акцентирај,
 Па по вољи рад избирај!
 Данас пишеш, сутра бришеш,
 Данас примаш, сутра дајеш,
 Да се за то не покајеш.

Коло коло, трговачко,
 Живо коло напредњачко!
 Трговачке коловође
 У свету су, а и овде -

Биланција закључ даје,
 Што детаљност ту издаје:
 Овде роба ситно пише,
 Тамо крупно нешто више;
 Ал све брате на кантару -
 Дугом мером по буквнару:
 Оно метар, ово вила,
 Трговина баш је мила.
 Ветар дере, цича зима
 А трговац само прима;
 Протре длане па се греје,
 Игра цупка, па се смеје!
 Коло коло
 Наокколо!
 Око тезге поиграва,
 И на рафе налетава;
 Онде скочи
 И поскочи,
 Онде смери
 И умери.
 Да се ролу не замери,
 Пусти робе на крај с прста,
 Али за то нема крста -
 Док си треп'о,
 Он је крен'о.
 Већ га не знаш шта је дао,
 Кад ти рачун нови слао.
 Рачун прави, вели штраца,

За то игра коло браца,
 Трговачки све заплеће.
 Кроји, кроји - како не ће?
 Заплешће те у рачуне.
 Па ће бити мале буне!
 Јели коло - ил' је игра,
 Наслов каже да се сигра,
 А ти брате прохесани,
 За ме нису сви хеспани:
 Ја се бавим са књижицом.
 Па ти шаљем са брижицом,
 Теби шаљем - и све мерим.
 Да се грдно не замерим.
 Зајечар

СРБИЈАНСКО КОЛО.

Добром вољом зачињасмо,
 Љупко коло заиграсмо,
 Љупко коло на слободи,
 Где ме мајка мила роди:
 У природи -
 У слободи
 Води коло Србијанско,
 Коло братско - не душманско.

Брат до брата ту се хвата,
 Србадија сва прибрата -

Коло лети у милини
 Покликтава родовини.
 Јупај, јупај.
 Напред ступај!
 У хитрини, у брзини
 Коло миљем ти зачини.

Држи с' селе твога спаса,
 Обавиј се око паса,
 Вијовита селе мила,
 Љупко си ме огрлила.
 Џупка, џупка
 Моја љупка
 Полетамо у радости -
 Хитро лако у милости.

Поиграваш, полетаваш,
 Душом сестри одобраваш.
 Та Српство је у прибору,
 Па ко не ће љубнут' зору
 Србијанку
 Виту, танку
 Грлиш брате поред себе,
 Да ти срце не озебе.

Лепа мома Србијанка,
 У милости љупка данка,
 Греје сунце из даљине.

ЉУБОМИР БОШКОВ
 БАВАНИШТЕ
 ИЗ ЗЕМЉЕ БР.

.. Па се топиш од милине.
 Аој роде
 Крај слободе
 Куд се селе вита спремаш,
 Бар у колу не да дремаш.

Та где је та Србијанка -
 Моја лена цура танка?
 Зар већ оде са играња?
 Потраж, те је да не сања!
 Што се снива,
 Лепше бива

Ту уз брата и побрата,
 Ту уз сејку и два свата!

Србијанско, не душманско
 Ово коло к'о и лањско -
 Зачињено усклицима,
 Преплетено увојцима!

Поскакује,
 Поцупкује:
 У радости доконава,
 Па те миљем онасава.

Слатко миље српске слоге,
 Уз врлине опде многе;
 Преплело се живо роду,
 Будило га на слободу.

У природи,
 На слободи
 Води коло Србијанско,
 Коло братско - не душманско.

СЕЉАЧКО КОЛО.

Амо коло баш сељачко,
 Коло мало ал' јуначко!
 Поиграло лагано,
 Преплетало сићано.

Ситно, ситно
 Па на место!
 Хитно, хитно
 Ој невесто!

Милолика селе бита
 Све се дрмаш као нити -
 Тика, така
 Игра лака,
 Потикава

И срдашце,
 Понграва
 Уз пуцашце:
 У тикању, у смејању
 Хваташ цуру у игрању.

Аој сејо у напуча -
 Пштом голуб ту без жуча -
 Де гугукни

ЉУБОМИР БОШКОВ
 БАВАНИШТЕ
 ИЗ ЗБИРКЕ Бр. _____

Не-умукни,
 Де покликни
 И подвижни:
 Коло, коло селе внта
 Лака свнта узорита:
 Све проши -
 Нису лоши,
 У шареним кожусима
 У црвеним обојцима,
 Тресу вите и опанке
 А уз цуре вите, танке.
 Заиграше лепотице,
 Зачинише узраслице,
 А преплићу све снашице -
 Коло лети
 У узлети,
 Коловођи снајка прети:
 Коловођо не заводи,
 Да ме мајка не одроди:
 Мене мајка одродила,
 Чим ме младу удомила.
 Тебе не ће да отуђи -
 Твој је братац мало луђи,
 Даћемо му за дружицу
 Прву моју другарицу,
 Што нам цупка сад у колу,
 Што нам трупка у охолу;
 Погледује,

Намигује
 Тебе брата примамљује.
 Мамка цура, па те мами,
 Па ти шапће у осами:
 Вијни колом коловођо!
 Једва вољом до те прођох;
 Сад уведи
 И заведи,
 Сад полети
 И заплети,
 Да се мало заплетемо
 У осмеху запесемо,
 Ту у колу баш сељачком
 У поскоку све својачком,
 Да данемо душом роде,
 Док га други ином воде
 Коло води сељак Раде
 Покрај вите цуре младе,
 Заводи га у вијуге,
 Нема њему ту поруге,
 Вешто везе,
 Све се тресе. -
 Вешто плете
 Младо дете,
 У преплету
 У полету
 Лена Славка
 Баш убавка

Зове другу у погледу:
Ево свирац баш пред нама,
Држ' се роде у играма,
Да се игром надмећемо,
У поскову преплећемо.

Ево 'вако
Брате лако,
Кад повликне рај и пак'о.

1.

"Шалај роде
Две слободе!
Кад сам цуру загрлио,
Слатко сам је пољубио!"

2.

Ала имаш лане моје
Ђерђелиј' — обојке,
Ала на те лепо стоје -
Б ш вољу девојке!

3.

Држ' ме дико око паса
Нема другог за те спаса,
Већ да кликнеш
И подвикнеш:
„Амо, роде, јунак ко је,
Нек поигра уз нас двоје!"

4.

Ала секо секице,
Ала миле жељице:

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ БР

Ала бих те окупио -
Слатко бих се наљубио!

5.

Ова сека до мене,
Давно срцем не вене,
Срце јој је заиграло,
Коло ју је насмејало;
Ја се смејем, на велим
Што у срцу сад желим:
Поскочити уз девојку,
Огрлити баш црнојку.

6.

Ој девојко,
Ој црнојко -
Хоћеш ли ме пољубити?
Скоро ћу се оженити!

7.

Ој плавушо
Моја душо,
Оди браци до брадице,
Да му чујеш поскочице!

8.

Смеђа цура
Куд се гура -
Овде момак баш је стао
На је жељом изгледао.

9.

Аој враже, цуро лепа.

Срце ми се тешко цепа,
Све те желим уз - а себе,
Да ти кажем две потребе:
Једно ми је жена мила,
А друго је: ти би била!

10.

Лена цура ситно игра,
У грудма се миљем сигра,
Па је миље насмејало,
И мене је засмејало;
Ој, ти цуро омиљена
Ја сам приг'о два колена,
Па те лено ето молим:
Смем ли тебе да заводим?

11.

Грлимо се девојчице,
Љубимо се голубице:
Голуб гуче
И јауче
Тебе миљем да довуче.

12.

Водем брата и побрата,
Сеја му је неудата.

13.

Ала роде где слободе
Селаци нам коло воде,
У колу се сека чује
Како ногом поскакује:

Поскакује, поцупнује,
Мени тихо поручује!

14.

Коло воде сад сељани
У игри су разиграни,
Поскочише и сељанке
Подераше све опанке.

15.

Браца игра, ногом трупка
Ти си душо увек љупка,
Ама бих те пољубио
Моје брацу одводио.

16.

Коло игра у радости,
Селак љуби у младости;
По младости он се жени,
Да му снајка не румени.

17.

Да је мени игре и играча.
Оженио би се и наш баћа:
Баћа цупка те невесту бира,
Пред њим свирац избор секундира.

18.

Ала гајдаш надухи'о мешине,
Биће брате под нама прашине,
Док полети коло наоколо,
Док подвикне село моје годо.

19.

Ој сељанко танана,
Сукња ти је клечана,
А кеџа везена,
Ти секо медена!

20.

Дој пријо из заселка,
Процвала ти два уведка,
Један ти је за косицом
А други је под ножицом,
Водем мому и ножицу
Него свежу баш ружицу,
Преплели смо поскочице,
Још се вију девојчице,
Депе моме све сељанке,
Поскочице и душанке!
На душанци воз се хрза,
Кад се игра теж убрза.
Звече лако и дукати,
Кад се браца игре лати,
Цика, цика! дукат куца,
У поскову мома штуца.
Штуца мома у сећању -
У веселу и певању.
Коло, коло,
Седо холо,
Све се ходи и соколи,
Сељанињу седак воли,
У врлењу принамљује

У игрању размахује.
Игра село
Сад весело,
Игра, игра и попева,
Коло наше не да зева;
Све се млади коло мало,
Јуначки је поиграло,
Поиграло у полети,
Разлеже се по врлети;
По врлети
Коњик лети,
Да у коло он улети.
Коњик нам је дели - Марко,
Обасјало сунце жарко;
Сунце га је пробудило
У село га упутило,
Марко игра, поиграва
Лако коло уз сељанке,
А свита му одобрава,
Кад се крену из-а санико.
У слободи
Коло води,
Дели - Марко,
Сунце жарко,
Обасјава коланане,
А у колу срце стане.
Да одахне,
Да у бојак тад полети

Коло мадо нама прети.
 Тако коло уз-а Марка,
 У колу је љубав жарна,
 Сељани се колом љубе,
 Да из кола колу ступе;
 А у коло од слободе -
 Покликуло срце роде,
 Ево њега где се креће
 Где љубавно цвати цвеће,
 Шаро цвеће мирисаво -
 Где се спушта небо плаво,
 Онде село, онде коло,
 Онде братство наоколо,
 Игра лако баш јуначки
 Лепо коло по сељачки.
 Делнблато.

КОЛО ЦАРСКЕ СЛОБОДЕ.

Тиса љуби Тимок на истоку,
 Тимок љуби Драву на западу;
 Драва љуби на југу Марицу
 А Марица Тису на северу -
 Четир реке коло поградише,
 А у колу Србе опколише,
 Чисте Србе ратоборце старе,
 Да саставе своје круновине,
 Те да сложе себи царевине!

Царска воља збором на Тимоку
 Царска воља на Тиси је реци,
 Царска воља на Драви се шири
 Царска воља на Бојави збори
 Те прикупља Србе ратоборне,
 Прикупља их са четири стране,
 Да их споји у колу братинства -
 Лепоу колу слободе нам праве!

КОЛО МОЈЕ ДРАГЕ.

Лако тајде крену
 Гајдаш Трива мој -
 Па застаде лако
 Баш да свира њој.

Надухнуо јако -
 Зап'о мешину,
 Коло лако крену -
 Диже прашину.

Прах полети живо
 Пред нама у вис,
 Знојно чело, боже,
 К'о у роси лист.

Пролетао лако
 Мекану јој груд.

Па на мене пао -
Ох да мила жуд!

Смешао се мало
У чеону зној,
Па је тако кан'о
Баш у недра њој.

Капљица је вреда,
Нанела јој стид;
А ја не знам за што
Драга крије вид.

Кан росице нежне -
Мој чеони зној -
Два ланита бледа
Урујао њој.

ХАЈД' НА ЛЕВО.

Амо коло лако крени,
Добром вољом у студени:
Скок на десно - биће тесно,
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!

У колу се браћа љубе,
Ту цулкају не дангубе:

Скок на десно - и т. д.

Све се зноји од волице,
Па ти руји јагодице:
Скок на десно - и т. д.

На телу ти гола вода -
Ал' тако је у мог рода:
Скок на десно - и т. д.

Кад заиграш да прекршиш,
Док почетак не завршиш:
Скок на десно - биће тесно
Хајд' на лево крочи нево -
На лево - на лево!
Зајечар.

ЗАВРЗ - КОЛО.

Брза браћа заврзани,
Па се коло у њих стани;
Амо брзо ко је брз,
Потрзајте коловрз!

Наше с' коло живо врзе,
Поред сеје наше брзе:
Лети летом у полет,
Брзо креће у окрет!

ЉУБОМИР БОШКОВ
САВАНИШТЕ
ИЗ ЗЕМЉЕ БР.

Коврзаво коло лако,
Заврже се - не у пак'о:
Све се врзе до у рај,
У наш љупки онде крај!

У рају је сад играња,
А уз игру песма танка:
Кренуо је баш славуј
Уз-а челин живи зуј!

Уз-а гугут голубана,
Уз-а гурлет грисана,
Живом песмом у полет
Заврже се овај свет.

Врзите се, врлите се,
Љубите се, грайте се -
Љуко коло заврзај,
У љупкости сунчев сјај.

ЧИФТАНСКО КОЛО.

Кола кола и пазара,
Држ' се, брате, свог типара:
Па кантари и кшефтуј,
Вес'о вољом поскакуј!

Скакутало лако коло,

Тихо, љутке насколо;
Лако коло чифтанско -
То јест: коло сваштанско!

Сада коло, сада мода,
Бог те пита којег рода:
Тек чифтански пићари,
Коло колом обдари.

Робе, робе врсте сваке,
Да раздере већ облаке:
Растележе с' живо сад,
И кроз село и кроз град!

Рите, рите препарирте,
Ајде рите - ал' намирте!
По ритама цврцкарат:
Баш чифтански мало знаш!

Ал' што рече не порече,
За то коло ипак креће:
Тече коло у оток,
Све се слива у поток!

У потоку чиста спава,
Хлади му се брижна глава,
Главобољо чифтанска,
Мојој браћи душманска.

Њему кола кола пуна,
Не бриса их без сапуна -
Насапуни чиста бре -
Та уз кшеет се рећи сме!

ЦИГАНСКО КОЛО.

Ола, ола
Балоле!

Амо кола
Маголе!

Цупа, цупа ђивулице,
Крупна браћо и сестрице;
Браћо наша тарава,
Сестро наша чупава;
Покликните ројтански,
Заиграјте цигански.

Ала циган вешто игра
Све се врти као чигра,
Та чигра је жива, роде,
Циганчићи коло воде,
Воде коло
Наоколо

Балоле!
Хитро, лако
Наопако
Маголе!

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр.

Ала граја од цигана,
Додла је разиграна,
Па се грти са чергарџи,
Наше коло да оствари.
Циганија које пасе,
Хитре које и ослета,
Погазми све богазе,
Циганија - два детета.
Хитра дерлад у хитрини,
Разлеже се по утрини:
Ола, ола

Балоле!

Амо кола
Маголе!

Прикупи се тма цигана,
Лака свита одабрана.
Џоиграва,
Преплетава,
Поскакује
Покликује:
Цигански се рукује,
Ко са њима друкује!

Амо руку
По. перуку -
Ево, наре
Од, нацаре;
Кај сас куде!

Кад осмуде!
По вапари мангура
И још стара чутура
У чутури бућкуриш,
Ала, циге, кубуриш!
Ој кубуре

Балоде,

Кад зажмуре

Магоде!

Урнебес се гором диже,
Циганија вољом дише,
Бије петом у задњице,
Поскакује навалице:
Зец, зец, зец!

У клебец,

Хитро цига као зец.

Асана жанава,

Заиграо бангав!

А све зечки и поклечки,

Циган игра баш по - бечки;

Нико њему не замера,

Кад покликне по цигански;

„Ала вера и невера,

Сви синови ви душмански!

Ала цига до вас воли,

Кад поигра синак голи,

Кад покликне ројтански,

Кад заведе цигански.“

Котхе котхе:

Где доброте,

Мораш рећи право, право!

Цри је цига баш к'о ђаво.

Јој, кукавац, нема лека,

Од цигана ђаво бега!

Ала ђаво празна кеса

Па се циган само стреса;

А циганке такат дају,

Сву старину ту издају:

Цака, цика

Од цванцика,

Поцакују и пољешке

А уз плећа црне сешке.

Ко те цуро огрлио,

Цванцику је пољубио;

Цри је цига, новац бео -

Куд се врага дешњац део?

Где чарања и лагања,

Где хитрине - Бог се брине

За цигана лепа дана,

Девла га је пожалио,

Синовски га пољубио.

Девла, девла наш је стари,

А уз њега синци гари:

Девле деске Маро,

На чохаре Чаго,

Девле ча не - кукундаре,

Ди Кокане -

Моја нане!

Вој, вој! - Цигански је ово сој!

Гарави су све цигани,

Па се коло у њих стани,

Коло, коло

Наокколо:

Дугуљасто,

Некитњасто,

У шарено уведено.

Зачињено све ритама

И природним баш ројтама.

Ала бије кићеница,

Кад скакутне циганчица!

Ала куцне плетеница

Кад посвира карабица:

Карабица, карабора -

Цигла море баш је зноја -

Ала цури гола вода

А са лица тога рода,

Теку влази у дужину

Уз циганску образину.

Ситне с' каше котрљају

Све уз клику и уз грају.

Ола, ола

Балодет

Амо кола

Магодет

Циганија цигански

Покликује гагански:

Хопа, ђипа! Држ' се клипа -

Колом махви међ цигани,

Сви ће стати

Поиграти -

Циганчићи и циганке,

Да не деру баш опанке:

Босонози све цигани

Коло игра, па се бани:

Ој, дарезж Којо

То да би ројо,

Шилди, будилди,

Начикићи калди -

Шивалди, булди бух, бух,

Гејоши аво,

Андроши Ашо!

Боге руде, маге руде -

Гуреле да -

Хитро коло и коледа!

Поскочимо цигански

Тихо, лако, лагански

Доконајмо коло лако

Тихо, лако, наопако -

Коло коло гаганско,

Право коло циганско,

Делблато.

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр. _____

ПАКЛЕНО КОЛО.

Још је коло у пакости живо -
 Ја га кренух, да му није криво:
 У паклену ко се хвата роде,
 Тај не љуби раја ни слободе;
 А што сада ево пак'о пирим,
 Не ћу колом овим да се смирим;
 То је само из љубави живе,
 Да избегнеш паклене целиве!
 А у пак'о ко се лако скраси,
 За тог нису мога миља спаси;
 Јер у паклу не помаже вила -
 Не ступају моја браћа мила.
 Већ их пак'о самац само ваби,
 Да их огњем на гомиле граби.
 Не дајте се браћо у пакости,
 Недајте се паклу у радости,
 Већ прежите свагда вољом живо
 Где је миље - где братско целиво!
 Љубите се, браћо, у љубави,
 Да нас пак'о роде не подави.
 На час пак'о црним ђаволима,
 На час пак'о слоти рода, лукавима,
 Нека грешник води га паклено,
 А ти нама дај роде милено!
 У миљу га мило да водимо,
 У вољи се љупко да љубимо:

Све у слози нек нам коло ради,
 Да нам пак'о нигда не досади.

ТА МУДРО - ТА ЛУДО.

Лако коло ситно везе,
 Пред нама се само тресе,
 Мало коло враголасто,
 Испало нам баш ракласто:
 Пуно врло све момака -
 А без 'слике девојака!
 Све то зар? ...
 Пун је ар -
 Арарар!

Љупке љубе у љубави,
 Први лудак ко забави;
 Младо, лудо, још зелено,
 Залудности прикупљено.
 Нек је лудост за младости,
 Биће мудрост у старости.
 Све то зар? ...
 и т. д.

Вршке лутке, све луткови,
 Нису гоље, ни питкови,
 Нитковлуци баш на муци -
 Де потегни и повуци:

Па нашој се страни прима,
Нек се коло само цима!
Све то зар? ...
и т. д.

Ој прваци, лутке моје,
Ево среће, да нас споје
И са брда и са дола -
Баш је мудра луда школа;
Ухваћени ту у колу,
Проведосмо по околу,
Све то зар? ...
и т. д.

Нек се цупка, док се трупка
Игра нама баш је љупка,
Свет се љуби у љубави,
Луд је сваки ко забави:
Мудраци нас умудрише,
А лудаци наљутише.
Све то зар? ...
и т. д.

Мудро коло, не лудасто,
Игра везе све китњасто!
Тише - тише с' коло вијне,
Па засгаје, да почине.
Један цупањ, један лунањ?

Збогом браћо, сад и ступањ.
Све то зар? ...
Пун је ар -
Арарар.

Прим. Ово је коло према потреби
једног дела, које ће се касније при-
казати.

ЗАВРШНО КОЛО.

Лана игра доконана,
Лака песма допевана,
Коло беше
Поред сете -
Колутало с'
Колешало;
А у колу стара махна -
Буд' ће коло без Кокана?

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр. _____

Када колу Кокан треба,
Ја га дозвох баш са неба -
Да л' са неба, или пакла?
По њему се нога макла,
Поиграла -
Одиграла;
И повела,
Лепо крају све довела.

Са Коканом ниче снага -
До виђења - браћо драга.
Зајечар.

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр.

ОНИМА КОЈИХ СЕ ТИЧЕ.

I

Нема нам при руци ових радова: Љубите своје непријатеље, У предсобљу његове екселенције, Неми; Ухватили смо вампира, Пепељуга, Дечије забаве (две књиге), Дечији врт (две књиге), Моје село, Пупољци, Лептирићи и др. безнасловне песме оригиналне и народне, као и рукописи друкчије врсте. У кога би се ових мојих рукописа нашао, молим да упуте непосредно мени.

II

На трећој страни у гдекојим примерцима су мала почетна писмена у наводу листова, ваља да дођу велика. При крају тога става био долази пред спречен.

На осмој страни у осмом реду одоздо погрешно је раслаже, ваља

да се чита:

„Разлеже се шума, гора!
Мање погрешке већ нам смисао
речи казује.

С поштовањем

С. А. Н.

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр.

Цена 40 пр. дин. или 20 новч.